

Kulturudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København

som fax til 33 37 32 26

som e-mail til formand for udvalget Kim Andersen på kim.andersen@ft.dk og til næstformand for udvalget Poul Nødgaard på poul.nodgaard@ft.dk

Behandling af L38 - forslag til lov om ændring af radio- og fjernsynsloven

FDA, Forenede Danske Antenneanlæg rejser hermed en række problemstillinger og stiller flere konkrete spørgsmål i forbindelse med Folketingets behandling af ovennævnte lovforslag.

Henvendelsen er struktureret så den så vidt muligt følger det fremlagte forslag og indledes med denne korte opsummering:

- FDA opfordrer til at definitionen af *fællesantenneanlæg* præciseres
- FDA opfordrer til at den digitale undtagelsesbestemmelse for tv bevares
- FDA opfordrer til at det klargøres i loven at must carry forpligtelsen opfyldes ved at kanaler der er tilgængelige såvel analogt som digitalt distribueres i en af de to former
- FDA opfordrer til at must carry bestemmelsen gøres teknologineutral sådan som det kræves af Forsyningspligtmyndighedens artikel 31
- FDA opfordrer til at must carry for radio begrænses til kanaler udsendt på FM-båndet
- FDA opfordrer til at der indføres forbud mod mindste-sprednings-klausuler
- FDA opfordrer til at der generelt stræbes efter teknologineutrale reguleringer for at reguleringen ikke skal gribe utilsigtet forstyrrende ind i dynamikken i markedet og den teknologiske udvikling

A: Om bestemmelser som ikke berøres direkte af L38.

Til § 2, stk. 2.:

FDA opfordrer til at det i bemærkningerne anføres, at der med definitionen af fællesantenneanlæg ikke er tænkt nogen indskrænkning - eksempelvis således at et kabelanlæg, som udsender billedprogrammer (tv) men ikke lydprogrammer (radio) falder udenfor definitionen. Det er således af stor betydning, om og et skal læses som et "både og" eller som et "enten eller".

Det er på samme måde af stor betydning om "til fordeling" skal opfattes som

1. En formåls-angivelse = "etableret med henblik på"
2. En beskrivelse af en faktisk aktivitet = "som anvendes til"
3. En teknisk beskrivelse = "som vil kunne anvendes til"

FDA forstår den nuværende formulering bredt og har den opfattelse at eksempelvis de fiber-anlæg, som en række elselskaber udbyder / planlægger at udbyde falder indenfor definitionen og dermed omfattes af eksempelvis bestemmelserne i den gældende lovs § 6.

Baggrunden for at have en must carry regel må være ønsket om at sikre at forbrugerne sikkerhed for at kunne modtage public service kanalerne uanset hvilken modtageform de vælger at benytte sig af.

Det betyder at kravet om must carry må stilles over for alle de distributionssystemer (og dermed sikre alle modtageformer) som en ikke uvæsentlig del af forbrugerne benytter som deres primære kilde for radio- og eller tv.

At en afklaring er nødvendig illustreres af det hørings svar der er indsendt af JONAS BRUUN Advokatfirma. Her hævdes det at TRE-FORs fiberbåndnet ikke er et fællesantenneanlæg i lovens forstand og som følge deraf ikke er omfattet af must carry bestemmelsen.

Ud over at sikre borgernes sikkerhed for adgang til public service kanalerne har must carry bestemmelsen også indvirkning på konkurrenceforholdet mellem de forskellige distributionssystemer hvis ikke bestemmelsen retter sig ensartet mod alle disse systemer.

Der er således himmelvid forskel på om en operatør tvinges til at stille en teknisk kapacitet vederlagsfrit til rådighed for en programleverandør (som det er tilfældet for ejere af fællesantenneanlæg i dag) eller om en operatør er sikret meget væsentlige kunder i sit netværk i form af DR og TV2 (som det er tilfældet for Broadcast Service og delvist for satellitoperatørerne i dag).

Hertil kommer så de følgeomkostninger i form af brugerbetaling for public service kanalerne, som i øjeblikket er en konsekvens af den gældende regulering i øvrigt.

B: Om de enkelte bestemmelser og de dertil knyttede direkte bemærkninger

Til § 1, nr. 5 – først for tv

Hvis den gældende bestemmelse ophæves som foreslået tvinges et stort antal – typisk mindre – antenneanlæg ud i betydelige investeringer i udstyr til brug for nedtagning og distribution af DR2 digitalt. Også i anlæg, hvor ingen af de tilsluttede husstande efterspørger en sådan ydelse, vil investeringerne tvinges igennem af den foreslåede ændring.

Det er FDA's faste overbevisning, at i anlæg med bare en vis størrelse vil DR2 som noget helt naturligt blive fordelt digitalt såvel som analogt fra det tidspunkt, hvor signalerne er tilgængelige og hvor distribution kan ske i en standard, hvortil der markedsføres settop-bokse.

FDA henstiller at det indskrives i loven eller i forarbejderne at når en must carry kanal er tilgængelig såvel analog som digital er det tilstrækkeligt at den ene version distribueres i antenneanlægget. Sker det ikke, vil det efterlade anlæggene i en urimelig usikkerhed. Det vil kunne afstedkomme ressourcekrævende (rets)sager at få dette forhold afklaret efterfølgende.

Annebergparken 21 · Box 151 · DK-4500 Nykøbing Sj. · T: +45 5996 1700 · F: +45 5996 1717 · fda@fda.dk

Hvis hensigten er en anden end her beskrevet vil det betyde en forskelsbehandling af husstande, som modtager public service kanalerne via et antenneanlæg, idet de vil blive frataget den overgangsperiode frem til slukningen af det analoge signal, som borgerne generelt indrømmes.

Til § 1, nr. 5 – og så radio

FDA opfatter forslaget således at der ikke er must carry for digital radio fra andre radiofonier end fra DR. FDA skal opfordre til at dette gøres helt utvivlsomt i loven eller i forarbejderne.

FDA anerkender at den digitale undtagelsesbestemmelse fastholdes for radio.

Forslaget efterlader dog en række problemer uløste:

1. Bestemmelsen vil medføre udgifter til indkøb af det nødvendige udstyr til brug for nedtagning og distribution af DAB-signalerne på det tidspunkt hvor der iværksættes anden distribution af digital radio i det pågældende anlæg.
2. Det vil kunne udskyde distributionen af digital radio i anlæggene frem for at fremme den da udgiften til den tvangsmæssige fordeling af DAB (som alle borgere angiveligt har adgang til via stueantenne) vil være at betragte som en ekstraomkostning på at indføre digital radio i nettet.
3. Kapaciteten i de to nuværende DAB-blokke er fordelt således at DR råder over 75 % af kapaciteten i hver af de to blokke. Det betyder, at der i hver af de to blokke er såvel must carry-belagte som ikke must carry-belagte data. Data i en DAB-blok er multipleksede, hvorved de ikke kommer i et antal parallelle strømme med en strøm for hver kanal men derimod i en blandet datastrøm med data fra alle kanaler i en og samme strøm. Disse egenskaber fører til, at det er teknisk besværligt og kræver avanceret og meget dyrt udstyr at adskille de to typer signaler fra hinanden.

Hovedparten af antenneanlæggene vil derfor i realiteten være nødt til ikke blot at distribuere must carry-kanalerne, men også resten af datastrømmen.

Dette medfører i hvert fald 3 problemer:

1. De kommercielle radioer, som indgår i en sådan DAB-blok, vil opnå en konkurrencemæssig fordel sammenlignet med andre kommercielle radioer (hvilket vil være i direkte strid med begrundelsen i bemærkningerne for at fjerne must carry for lokal tv).
2. Distributionen i antenneanlægget forudsætter radiofoniens samtykke efter ophavsretslovens bestemmelser. Dette samtykke kan modsvares af et vederlagskrav (og det bliver det med en enkelt undtagelse). Et sådant krav er anlæggene reelt ude af stand til at forhandle størrelsen af, al den stund at de i praksis ikke kan undlade distribution. Anlæggene vil billedligt talt skulle forhandle med hænderne bundet solidt fast på ryggen, på samme måde som det allerede er tilfældet for must carry-kanalerne.
3. Ud over vederlaget til radiofonien selv for samtykket vil distributionen også kræve en aftale med de(n) relevante forvaltningsorganisationer for de øvrige rettigheder. Derved påføres de tilsluttede husstande i antenneanlæggene ikke alene udgifter til vederlagsbetalingen til de must carry-begunstigede radioer (dobbeltbetalingen), men også af udgifter til kanaler som de måske slet ikke ønsker at modtage, men som de ikke vil være i stand til at vælge fra.

FDA skal derfor opfordre til, at must carry-forpligtelsen for radio indskrænkes til alene at omfatte kanaler udsendt på FM-båndet. En sådan indskrænkning vil løse en række problemer, som enten forekommer eller kan forudses at ville opstå:

Annebergparken 21 · Box 151 · DK-4500 Nykøbing Sj. · T: +45 5996 1700 · F: +45 5996 1717 · fda@fda.dk

- De netop beskrevne problemstillinger omkring DAB vil blive fanget i opløbet.
- Tvivlen i forhold til kanaler rettet mod udlandet udsendt på kort-, mellem- og langbølge vil forsvinde.
- Fremtidig tvivl om eventuel must carry for web-radio-kanaler opstår ikke.

Til bestemmelsen i lovens § 6 generelt:

FDA fastholder sin principielle modstand mod nogen former for tvangsmæssig fordeling.

For det andet fastholder vi, at en eventuel regulering må ske som en generel foranstaltning, som ikke kun rettes mod fællesantenneanlæggene men på samme måde over for alle andre (konkurrerende) distributionssystemer, eksempelvis jordbaseret og satellit udsendelse.

I Konkurrenceredegørelse 2002 peger Konkurrencestyrelsen tilsvarende på, at en eventuel must carry-forpligtelse må gøres teknologineutral.

For det tredje og sidste skal FDA rejse en række problemstillinger og spørgsmål for så vidt angår den danske regulerings forhold til Forsyningspligtdirektivets regler om must carry (Europaparlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002) – særligt artikel 31 og betragtningerne (43) & (44) – medtaget som bilag B i denne henvendelse.

Det fremgår af artiklen, at der kan pålægges en rimelig must carry-forpligtelse for så vidt angår *bestemte radio- og tv-kanaler og -tjenester* hvis det er nødvendigt for at opfylde *klart definerede målsætninger i almenhedens interesse og at forpligtelserne revurderes med jævne mellemrum.*

Det fremgår tillige, at eventuelle must carry-forpligtelser skal pålægges alle de elektroniske kommunikationsnet, som anvendes til transmission af radio- og tv-udsendelser i det mindste de typer net som nævnes i betragtning (44): Kabel-tv, satellit- og jordbaserede net.

FDA

- finder begrænsningen af must carry-bestemmelsen til alene at omfatte "ejere af fællesantenneanlæg" i direkte strid med bestemmelserne i forsyningspligt-direktivet,
- finder, at regulering af konkurrencemæssige hensyn og som følge af forsyningspligtdirektivet nødvendigvis må være teknologi-neutral,
- er af den klare opfattelse at direktivets krav om, at must carry-forpligtelsen skal vedrøre bestemte radio- og tv-kanaler og -tjenester **ikke** er opfyldt med kravet om, at et ikke nærmere angivet antal eller klart identificerbare lyd- og billedprogrammer fra tre kategorier af radiofonier skal fordeles,
- opfordrer derfor til direkte i loven at anføre, hvilke kanaler der er omfattet af must carry-forpligtelsen
- finder disse indgreb så dramatiske for antenneanlæggene, at lovgiver må tage direkte, positiv og præcis stilling til hvilke kanaler, der er omfattet af reguleringen.

Til § 1, nr. 7

FDA hilser forslaget velkomment. Vi har længe efterlyst en ændring af denne karakter.

Det anføres flere steder at ophævelsen af must carry bestemmelsen for lokal-tv vil åbne en adgang for disse stationer til at opkræve betaling for distribution i antenneanlæggene.

Disse bemærkninger kan meget let opfattes som om denne mulighed er ny – altså at opkrævning af betaling ikke er mulig så længe en kanal er omfattet af must carry-

Annebergparken 21 · Box 151 · DK-4500 Nykøbing Sj. · T: +45 5996 1700 · F: +45 5996 1717 · fda@fda.dk

forpligtelsen.

FDA skal hertil anføre at lokal-tv-stationerne allerede i dag opkræver vederlag for distributionen i antenneanlæggene. Helt på linie med den brugerbetaling både DR og TV2 opkræver. Opkrævningen administreres i praksis af Copy-Dan via en aftale med UBOD.

FDA opfordrer Udvalget til at få bekræftet at ovenstående beskrivelse af virkeligheden er korrekt og derved få fjernet den mulighed for misforståelser lovforslagets bemærkninger kan give anledning til på dette punkt.

Hvis bemærkningerne på dette punkt er udtryk for ministeriets officielle forståelse / udlægning af den gældende regulering hilser FDA det meget velkomment.

Vi opfordrer så i samme moment til at denne forståelse – at der ikke skal kunne opkræves vederlag (brugerbetaling) for distribution af must carry kanaler i antenneanlæg - anføres utvetydigt i loven eller dens forarbejder.

C: Andre bemærkninger til forslaget

Om at indføre forbud mod mindste-tilslutnings-klausuler

FDA skal kraftigt opfordre til at anbefalingen i Konkurrencereguleringen 2002 om, at der indføres et forbud mod mindste-tilslutnings-klausuler, følges og dermed indskrives i loven. Der henvises i øvrigt til bilag A i dette høringssvar.

Om at gennemføre en teknologi-neutral regulering

FDA skal gentage sin indtrængende opfordring til, at reguleringen af de indbyrdes konkurrerende distributions-platformer gøres ensartet på alle områder, hvor disse er i direkte konkurrence med hinanden, eller hvor en sådan konkurrence må forventes eller kan tænkes.

FDA, Forenede Danske Antenneanlæg står til rådighed, hvis Udvalget måtte have spørgsmål i denne eller andre sager.

Med venlig hilsen

FDA, Forenede Danske Antenneanlæg

Søren Birksø Sørensen

Direktør

Nykøbing Sj. den 22. november 2005.

Bilag A – uddrag af konkurrencereguleringen 2002 KAPITEL 5 TV, afsnit 5.1 RESUMÉ OG KONKLUSIONER:

“Når udbyderne pakker tv-kanalerne i pakker bliver den frie konkurrence om tv-kanalerne begrænset, og forbrugernes valgfrihed indskrænkes. Broadcastere stiller endvidere krav om, i hvilke pakker de enkelte tv-kanaler skal placeres eller mindste-tilslutningskrav for at tilbyde fx antenneforeninger tv-kanalen. Kravene har til hensigt at sikre en tv-kanal størst mulig udbredelse. Dette sker på bekostning af udbydernes frihed til at udbyde tv-kanalerne efter forbrugernes reelle efterspørgsel.

...

De forskellige markedsvilkår for kabel- og satellittv skyldes bl.a., at der ved regulering er pålagt kabeltv-udbydere forpligtelser, som ikke er pålagt satellittv-udbydere. Must-carry forpligtelsen i radio- og fjernsynsloven omfatter kun ejere af kabeltv-anlæg og ikke satellittv-udbydere. Must-carry kanalerne tæller i dag TV2, TV2 Zulu, DR1 og DR2, hvor TV2 og DR1 er de mest sete tvkanaler i Danmark. Da TV2/Danmark ikke vil sende tv-kanalen TV2 via satellit, er kanalen ikke tilgængelig for satellittv-udbydere og kan ikke modtages via parabol. Endvidere er satellittv-udbydere ikke pålagt at betale Copy-Dan og Koda-afgifter. Dette skal ses i forhold til, at en husstand i gennemsnit ser 14 Copy-Dan pligtige tv-kanaler, hvilket svarer til en omkostning på 12,50 kr. pr. mdr. pr. husstand, som ejeren af fællesantenneanlægget skal betale.

...

På baggrund af analyserne i dette kapitel anbefales:

- at det ved en lovændring sikres, at det ikke er lovligt for fællesantenneanlæg og satellittv-udbydere at acceptere vilkår om mindste-tilslutning ved distribution af radio- og tv-kanaler i Danmark, fordi mindste-tilslutningsklausuler hæmmer det frie valg af tv-kanaler
- at radio- og fjernsynsloven ændres, så der pålægges en must-provide og en must-carry forpligtelse på satellit for de tv-kanaler, der er omfattet af must-carry forpligtelsen på kabel. Dette vil have størst betydning for tvkanalen TV2, som ikke sendes via satellit
- at der foretages en revision af reglerne for betaling af Copy-Dan- og Kodaafgifterne, så kabel- og satellittv bliver stillet lige ”

Bilag B – uddrag af forsyningspligt-direktivet:

“(43) Medlemsstaterne har på nuværende tidspunkt overdraget visse fordelingspligter ("must carry") til net, der er etableret med henblik på fremføring af radio- og tv-programmer til offentligheden. Medlemsstaterne bør kunne pålægge virksomheder i deres område en rimelig sendepligt for at tilgodese velbegrundede politiske hensyn, men en sådan pligt bør kun pålægges i den udstrækning, det er nødvendigt for at virkeliggøre almenyttige målsætninger, som medlemsstaterne nøje har fastlagt i overensstemmelse med Fællesskabets lovgivning, og den bør være rimelig, transparent og revideres med regelmæssige mellemrum. En af medlemsstaterne pålagt fordelingspligt skal være rimelig; dvs., at den skal stå i et rimeligt forhold til det tilsigtede mål og være transparent på baggrund af klart definerede målsætninger i almenhedens interesse, og den kan eventuelt indeholde en bestemmelse om en afpasset godtgørelse. Sådanne "must carry"-forpligtelser kan omfatte transmission af tjenester, der er specielt beregnet på at sikre handicappede brugere behørig adgang.

(44) Net, der bruges til fordeling af radio- og fjernsynsudsendelser til offentligheden omfatter kabel-tv-, satellit- og jordbaserede sendernet. De kan også omfatte andre net, hvis et betydeligt antal slutbrugere anvender sådanne net som deres primære adgang til modtagelse af radio- og tv-udsendelser.

Artikel 31

Must carry-forpligtelse

1. Medlemsstaterne kan pålægge virksomheder i deres område, som udbyder elektroniske kommunikationsnet, der anvendes til transmission af radio- og tv-udsendelser til offentligheden, en rimelig must carry-forpligtelse for så vidt angår bestemte radio- og tv-kanaler og -tjenester, hvis et betydeligt antal slutbrugere af sådanne net anvender dem som deres primære adgang til radio- og tv-modtagelse. En sådan forpligtelse pålægges udelukkende, hvis det er nødvendigt for at opfylde klart definerede målsætninger i almenhedens interesse, og forpligtelsen skal stå i et rimeligt forhold til det tilsigtede mål og være transparent. Forpligtelserne revurderes med jævne mellemrum.
2. Hverken stk. 1 i denne artikel eller artikel 3, stk. 2, i direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet) indskrænker medlemsstaternes ret til eventuelt at fastsætte en passende godtgørelse for så vidt angår foranstaltninger, der træffes i medfør af denne artikel, idet det sikres, at der under lignende omstændigheder ikke finder diskrimination sted i behandlingen af virksomheder, der udbyder elektroniske net. I tilfælde hvor der er fastsat godtgørelse skal medlemsstaten sikre, at ordningen anvendes på en forholdsmæssig og transparent måde.”